

Malaki * Proroctwo Malachiasza

1. Wyrocznia. Słowo WIEKUISTEGO do Izraela przez Malachiasza. ² Miłowałem was – mówi WIEKUISTY, lecz zapewne się zapytacie: Jak nam okazywałeś tą miłość? Czyż Esaw nie jest bratem Jakóba – mówi WIEKUISTY; a jednak miłowałem Jakóba. ³ A Esawa znienawidziłem; więc jego góry poddałem na spustoszenie, a jego dziedzictwo szakalom stepu. ⁴ Edom może powiedzieć: Jesteśmy zniszczeni, ale znowu odbudujemy ruiny. Jednak tak mówi WIEKUISTY Zastępów: Niech oni budują, ale Ja rozwalę, i będę ich nazywał obszarem niegodziwości; ludem, któremu WIEKUISTY złorzeczył podczas wieków. ⁵ Ujrzą to wasze własne oczy i sami zawołacie: Wiekuisty się wślawił i poza dziedzictwem Izraela! ⁶ Przecież syn szanuje ojca, a sługa swojego pana; jeśli więc **jestem** Ojcem – gdzie **względem** Mnie szacunek? A jeśli Panem – gdzie przede Mną bojaźń? To mówi WIEKUISTY do was kapłani, którzy ponizacie Moje Imię! Wy jednak się pytacie: Czym ponizamy Twoje Imię? ⁷ Na Mym ołtarzu składacie nieczysty chleb, a się pytacie: Czym Cię znieważyliśmy? Tym, że wygłaszacie to, jak wstrętny jest **dla was** stół WIEKUISTEGO. ⁸ Gdy sprowadzacie ślepe na ofiarę, czy to nic złego? A kiedy sprowadzacie chrome i chore, czy to nic złego? Ofiaruj to twojemu namiestnikowi * – czy to łaskawie przyjmie, czy uwzględni twoją osobę? – mówi WIEKUISTY Zastępów. ⁹ A przy tym jeszcze błagacie oblicze Boga, aby zmiłował się nad wami. Z waszej przyczyny to się stało – czy powinienem uwzględnić wasze osoby? – mówi WIEKUISTY Zastępów. ¹⁰ Gdyby choć jeden był wśród was, który by zamknął podwoje, byście daremnie nie wzniecali ognia na Mym ołtarzu! Nie mam w was upodobania – mówi WIEKUISTY Zastępów, i nie przyjmę ofiary z waszej ręki! ¹¹ Oto od wschodu słońca - do jego zachodu, wielkim **będzie** Me Imię pomiędzy narodami oraz na każdym miejscu przyniesie się kadzidło Mojemu Imieniu; ale tylko ofiarę czystą, bowiem wielkie **będzie** Me Imię pomiędzy narodami – mówi WIEKUISTY Zastępów. ¹² Zaś wy je znieważacie, mówiąc: Stół WIEKUISTEGO jest zanieczyszczony, a plon na nim – to wzgardzony pokarm. ¹³ Powiadacie też: O, co to za umęczenie! I tym gardzicie – mówi WIEKUISTY Zastępów. Przywlekacie zagrabione, chrome i schorzałe – po czym składacie to na ofiarę. Czy mam to przyjąć z upodobaniem z waszej ręki? – mówi WIEKUISTY. ¹⁴ Przeklęty szalbierz, który w swej trzodzie ma samca i ślubuje, a WIEKUISTEMU ofiarowuje ułomną samicę; gdyż Ja **jestem** wielkim Królem – mówi WIEKUISTY Zastępów, a Moje Imię **jest** groźne pomiędzy narodami.

* hebrajska nazwa zwoju

***1,8** chodzi najprawdopodobniej o namiestnika perskiego

2. Otóż teraz, dla was to zlecenie, kapłani! ² Jeśli nie usłuchacie i jeżeli nie przyjmiecie do serca, byście składali cześć Mojemu Imieniu – mówi WIEKUISTY Zastępów, wtedy pošlę wśród was przekleństwo i przeistoczę w przekleństwo wasze błogosławieństwa; tak, już je przekląłem, bo nie bierzecie sobie niczego do serca. ³ Oto wyniszczę wam siewy, a odchody rzucę na wasze oblicze - odchody waszych świątecznych ofiar, więc was poniosą do nich. ⁴ I poznacie, że posłałem do was to zlecenie, by niszczało Moje Przymierze z Lewim – mówi WIEKUISTY Zastępów. ⁵ Tak, z nim było Moje przymierze życia i pokoju. Dałem mu je dla bojaźni, aby Mnie się obawiał i się ugiął przed Moim Imieniem. ⁶ W jego ustach była nauka prawdy; i nie znaleziono niesprawiedliwości na jego wargach. Chodził ze Mną w prawości i pokoju oraz

wielu odwrócił od winy. ⁷ Tak powinny zawsze strzec wiedzy wargi kapłańskie, a wtedy będą szukać Prawa z jego ust, gdyż on **jest** wysłannikiem WIEKUISTEGO Zastępów. ⁸ Jednak wy zeszlście z drogi oraz w Prawie byliście dla wielu zgorszeniem, zerwaliście Przymierze z Lewim – mówi WIEKUISTY Zastępów. ⁹ Dlatego i Ja was uczyniłem poniżonymi i wzgardzonymi u całego ludu; bowiem nie przestrzegacie Moich dróg, a w Prawie * uwzględniacie osobę. ¹⁰ Czy nie wszyscy mamy jednego Ojca? Czy nie stworzył nas jeden Bóg? Czemu brat sprzeniewierza się bratu, znieważając przymierze naszych przodków? ¹¹ Sprzeniewierzył się Juda, a w Israelu i Jeruzalaim spełniły się ohydy; bowiem Juda znieważył to, co było święte dla WIEKUISTEGO, miłując i kojarząc się z córkami obcego bóstwa. ¹² Mężowi, który to czyni, WIEKUISTY zgładzi z namiotów Jakóba dziecię i wnuka * oraz tego, co składa dar WIEKUISTEMU Zastępów. ¹³ A oto co następnie czynicie: Okrywacie łzami ofiarnicę WIEKUISTEGO, płaczem i jękiem, tak, że nie zwraca się już do daru, aby go przyjąć z upodobaniem z waszej ręki. ¹⁴ Zapewne się pytacie: Dlaczego? A dlatego, że WIEKUISTY był świadkiem pomiędzy tobą, a żoną twojej młodości, której się teraz sprzeniewierzyłeś, choć ona była twą towarzyszką i żoną twojego przymierza. ¹⁵ Czyż **was** nie jednym stworzył, częścią Swojego Ducha? A w jakim celu jednym? By pragnęli Bożego wysiewu *. Toteż strzeżcie swojego ducha, a żonie swojej młodości niechaj nikt się nie sprzeniewierza. ¹⁶ Bo nienawidzę rozwodu – mówi WIEKUISTY, Bóg Israela, i tego, co krzywdę zakrywa * swoim płaszczem – mówi WIEKUISTY Zastępów. Dlatego strzeżcie się w waszym duchu oraz się nie sprzeniewierzajcie.

¹⁷ Waszymi mowami znużyliście WIEKUISTEGO oraz zapewne się pytacie: Czym **Go** znużyliśmy? Tym, że powiadacie: Każdy, kto czyni źle jest dobrym w oczach WIEKUISTEGO i w takim znajduje On upodobanie; albo: Gdzie **jest** prawdziwy Bóg sądu?

***2,9** także: **Nauce**

***2,12** inni: **czuwającego i odpowiadającego** – prawdopodobnie wyrażenie przysłowiowe, oznaczające wszystkich we wspólnym domu, lub czuwających w nocy Lewitów, z których jeden nawoływał, a drugi odpowiadał.

***2,15** także: **nasienia, potomstwa, obcowania**

***2,16** od hebrajskiego słowa: dopełniać

3. Oto posyłam Mojego posła *, by utworował drogę przede Mną. Niespodziewanie, do swojego Przybytku przybędzie Pan, którego pragniecie, bo oto nadchodzi poseł Przymierza, którego pożąacie – mówi WIEKUISTY Zastępów. [Mateusz 11,10](#); [Marek 1,2](#); [Łukasz 7,27](#) ² Ale kto wytrzyma dzień jego nadejścia; kto się zdoła utrzymać, kiedy się ukaże? Gdyż on będzie jak ogień wyplawiacza oraz jak ług piorących! ³ I zasiądzie jakby miał przetapiać oraz oczyszczać srebro; on oczyści Lewitów oraz ich wyplawi jak srebro i złoto, aby WIEKUISTY miał znowu **tych, co** składają Mu dary w sprawiedliwości. ⁴ Przyjemną będzie dla WIEKUISTEGO ofiara Judy i Jeruzalaim, jak za lat przeszłych, jak za lat starodawnych. ⁵ Także wystąpię przeciwko wam do sądu i będę żwawym świadkiem przeciwko czarodziejom, cudzołożnikom, krzywo-przysięzcom oraz tym, co zagrabiają płacę najemnikom, co krzywdzą wdowę i sierotę, a prawo cudzoziemca przekręcają; nie obawiają się Mnie – mówi WIEKUISTY. ⁶ Lecz jak Ja, WIEKUISTY, się nie zmienię – tak i wy, synowie Jakóba, nie zginiecie. ⁷ Choć od dni waszych ojców odstępowaliście od Moich ustaw oraz ich nie strzeżliście – ale nawróćcie się tylko do Mnie, a Ja do was powrócę – mówi WIEKUISTY Zastępów. Pytacie się: Pod jakim względem mamy się nawrócić? ⁸ Czy człowiek winien oszukiwać Boga, jak wy Mnie oszukujecie? Spytacie się zapewne: W czym Cię oszukaliśmy? W dziesięcinach oraz ofiarach. ⁹ Jesteście przekłęci kłatwą, a jednak Mnie oszukujecie, ty, cały narodie! ¹⁰ Znieście do spichlerza całą dziesięcinę, aby był zapas w Moim domu; w tym chciejcie Mnie doświadczyć – mówi WIEKUISTY Zastępów, gdy nie otworzę wam śluz niebiańskich i nie wyleję na was błogosławieństwa bez miary *. ¹¹ Wtedy wystraszę przed wami pożeracza, by wam nie niszczył plonu

ziemi, a winnica na polu nie przyniesie wam bezpłodności – mówi WIEKUISTY Zastępów. ¹² Zaś wszystkie ludy nazywać was będą szczęśliwymi, bo będziecie w pożądaney ziemi – mówi WIEKUISTY Zastępów.

¹³ Ciężkie były wasze mowy przeciwko Mnie – mówi WIEKUISTY, a powiadacie: W czym się zmaialiśmy przeciwko Tobie? ¹⁴ **Mówiliście:** Daremną **jest** służba Bogu; jaka korzyść, że przestrzegaliśmy Jego przepisów; że chodziliśmy w smutku przed obliczem WIEKUISTEGO Zastępów? ¹⁵ Raczej nazywajmy szczęśliwymi zuchwałych, gdyż złoczyńcy się utwierdzili oraz zostali ocaleni nawet ci, co doświadczali Boga. ¹⁶ Ale zmaiali się także, jeden z drugim, i ci, co się obawiają WIEKUISTEGO. Zauważył to WIEKUISTY i usłyszał, i zostało to zapisane przed Nim w Księdze Wspomnień, z powodu **tych, co** się obawiają WIEKUISTEGO oraz czczą Jego Imię. ¹⁷ Więc w dzień, który sprowadzę – mówi WIEKUISTY Zastępów, będą dla Mnie drogą własnością; i ich oszczędzę, jak człowiek oszczędza swego syna, który go szanuje. ¹⁸ Wtedy znowu zobaczycie różnice pomiędzy sprawiedliwym, a niegodziwym; między sługą Boga, a tym, który Mu nie służy. ¹⁹ Ten dzień nadejdzie, gorejący niczym ognisko, a wszyscy zuchwali oraz wszyscy złoczyńcy będą jako ściern. Ten przyszły dzień ich spali – mówi WIEKUISTY Zastępów, i nie zostawi po nich ani korzenia, ani gałązki. ²⁰ Ale dla was, którzy się obawiacie Mojego Imienia, wszędzie słońce sprawiedliwości *. Uzdrawienie będzie pod Jego skrzydłami; rozrośniecie się i będziecie brykali jak tuczne cielce. ²¹ W ów dzień, który Ja sprowadzę, podepczecie niegodziwych tak, że będą prochem pod stopami waszych nóg – mówi WIEKUISTY Zastępów. ²² Dlatego pamiętajcie Prawo Mojego sługi Mojżesza, któremu przy Chorebie powierzyłem ustawy i sądy dla całego Izraela. ²³ Oto Ja posyłam wam Eliasza, proroka, zanim nadejdzie ów wielki i straszny dzień WIEKUISTEGO. ²⁴ On zwróci serce ojców do synów i serce synów do ich ojców, abym, **gdy** przyjdę, **nie** poraził ziemi zniszczeniem.

***3,1** także: **postańca; aniola**

***3,10** inni: **aż nie starczy naczyń**

***3,20** także: **prawości; zbawienia**